

тойзи мълчалъ. Тогава царя-тъ казалъ на слугы-тъ си: „свежете му ржцѣ-тъ и нозѣ-тъ и хвърлете въ тъмж-тъ кромѣшны: тамъ ще бжде плачъ и скръцане съ зѣбы-тъ. — Много сж званы, но мало избраны“. Выканы-тъ на царскж-тъ свадбж сж Іудей-тъ, на които понапрѣдъ отъ другы-тъ народы ся е проповѣдало ученіе-то Христово. Гостя-тъ, който дошълъ на царскыя пиръ не въ праздничны дрехы, избражава оныя, които, като принадлежатъ на Христовж-тъ църквж, живѣтъ не тѣй, както прилича на христіане-тъ.

ГЛАВА LVIII.

ЗА ДЕСЯТЬ-ТЪ ДѢВЫ.

Иисусъ Христосъ извличалъ поучителны примѣры за слушатели-тъ си изъ всичкы-тъ обыкновены случаи въ живота. У Израилтяне-тъ имало обычай на свадбы-тъ: дружкы-тъ на невѣстж-тъ да чакать младоженека, който обыкновенно доходялъ нощыж, и тогава дѣвицы-тъ го посрѣщали съ запалены свѣтилницы и проваждали го въ дома-тъ, въ който ся съвършало свадебно-то пиршество. Такъвъ обычай далъ Иисусу Христу поводъ да каже слѣдущж-тъ притчж:

„Прилично е,“ говорилъ Той, „Царство небесно на десять-тъ дѣвицы, които взяли свѣтилницы-тъ си да иджтъ на срѣщж на младоженека. Пять отъ нихъ были благоразумны, а пять глупавы; тыя глупавы-тъ взяли свѣтилницы, но не взяли со себе масло. Мудры-тъ дѣвы взяли со себе ссждъ съ масло. Но понеже младоженека-тъ ся забавилъ, то всичкы-тъ заспали. Около полночь ся зачулъ гласъ: „Ето че иде младоженека-тъ; бързайте поскоро да го посрѣщнете!“ Дѣвицы-тъ встанжли и запалили си свѣтилницы-тъ. Тогава глупавы-тъ говорили на мудры-тъ: „отдѣлете и намъ отъ масло-то си, зачтото наши-тъ свѣтилницы угаснуватъ.“ Мудры-тъ отговорили: „ако отдѣлимъ и вамъ отъ наше-то